

Vermeulen. (Holland).

Dit wapen wordt aldus beschreven: „gedeeld, I doorsneden, A. in goud 3 roode palen, B. in rood een gouden ster, II in blauw 3 gouden *tornooilansen* naast elkaar”. Een ander wapen *Vermeulen*, waarbij vermeld wordt „Amsterdam”, is als volgt aangegeven: „gedeeld, I doorsneden, A. in goud 3 roode palen, B. in zilver een zwarte 8-puntige ster, II in blauw 3 gouden *korenaren* aan één steel”. Een en ander lijkt mij verdacht en doet mij veronderstellen, dat wij hier met hetzelfde wapen te doen hebben, maar dat de zegslieden van Rietstap niet geweten hebben wat de figuren uit de linkerhelft van het schild voorstelden. Er zijn 2 bronnen, die in dit opzicht geheel met elkaar overéenkomen, t. w. 1° de Graf- en gedenkschriften van de provincie Antwerpen, deel 3, pag. 416 en 2° de Collectie fragment-genealogieën van de Gebroeders Van Attevelde in het Rijksarchief te Utrecht, omslag „Dierquens”.

De eerstgenoemde geeft het wapen van *Anna Vermeulen*, overleden te Mechelen 13/10 1637 als eerste vrouw van *Rombout Neeffs*, schepen en tresorier dier stad, begraven in de St. Peter en Pauwelskerk aldaar. Deze beide bronnen nu geven de linkerhelft van dit wapen *Vermeulen* aan als te zijn „in zwart 3 gouden vlamme de kaarsen”.

Van IJsseldijk. (Amsterdam en Gelderland).

Het Armorial Général beschrijft dit wapen als „in zilver 3 roode ankerkruisjes” voor den Amsterdamschen en „in rood 3 zilveren ankerkruisjes” voor den Gelderschen tak.

Amsterdammers van dezen naam en met dit wapen zijn mij onbekend, maar omtrent personen van dezen naam in Gelderland, die dit wapen voerden, kan ik constateeren, dat zij óf gewone kruisjes óf soms kruisjes voeren, waarvan de armen eenigszins verbreed eindigen, doch nimmer ankerkruisjes. Zoo vindt men in de testamenten van de Over-Betuwe het wapen van *Claes van IJsseldijk*, die 21/6 1718 met zijne vrouw *Adriaentje Verkuyl* te Elst testeert met heele gewone kruisjes en van *Wouter en Jan van IJsseldijk*, die 27/12 1726 in de Over-Betuwe te Elst of Lent testeeren met breedarmige kruisjes, in de Brieven aan het Kapittel van St. Pieter te Utrecht het wapen van *J. van IJsseldijk*, 16/2 1731 te Elst, met gewone kruisjes en in een pak met stukken van het Rijk van Nijmegen in het Rijksarchief te Arnhem het wapen van *Wilhelm van IJsseldijk*, 31/5 1764 te Ophemert, neef van den landschrijver van het Rijk van Nijmegen *Pieter van de Velouw*, met breedarmige kruisjes.
(Wordt vervolgd).

Centralisatie van Kwartieren,

door J. HERDTMAN.

Professor van Bemmelen heeft in de laatste jaarvergadering een korte uiteenzetting gegeven over het nut, hetwelk de biologische wetenschap, vooral wat de erfelijkheidsleer betreft, kan hebben bij een systematische ordening van het materiaal, dat gevonden wordt in de kwartierstaten; bovendien is de sociologische wetenschap hierop aangewezen, wil zij voldoende het sociale verband en alle gebeurtenissen, welke via *verschillende* generaties plaats hebben en hun uitgangspunt hebben

in de gemeenschap der families, langs empirischen weg ophelderen.

In Duitschland heeft men dit reeds lang begrepen, en het was de gewezen President der Arrondissements-Rechtbank te Dresden, wijlen dr. Karl Förster, die op 1 Februari 1921 opgericht heeft de A.L.A. (Ahnenlisten-austausch), welk instituut op 1 Juli 1930 omgezet werd in de D.A. (Deutsche Ahnengemeinschaft). Wij hebben hier te doen met een belangrijk genootschap, hetwelk door genealogen gevormd wordt met zetel te Dresden-A. 1, Kanzleigässchen 1^m. De basis is de gemeenschap der voorouders, die bestaat in een volk, die zelfs over de grenzen van een volk heengaat, en welke de voorouders van den een als die van den ander aanwijst. Het doel is, de ingezonden kwartierstaten te vergelijken, te verbeteren en aan te vullen. Men gaat op de volgende manier te werk: iedereen maakt zoo volledig mogelijk zijn kwartierstaat op volgens een bepaald model, dat zijn naam ontleent aan eene uitvinding van den bekenden Duitschen genealoog, ons eerelid Kekule von Stradonitz (waarbij de rangschikking in alphabetische lijsten geschiedt). De lijsten worden gezonden aan bovengenoemd genootschap, dat als bemiddelaar optredende, deze in fiches verwerkt en opbergt in eene kartotheek, welke genoemd wordt „Ahnensammkartei”. Bij deze manipulatie wordt de effectieve of vermoedelijke gemeenschap der voorouders (Ahnengemeinschaft) vastgesteld. Alle leden, die bij deze gelegenheid een aanwinst in kwartieren verkrijgen dan wel door een verdere navorsching eventueel nog aansluiting aan het in die kartotheek aanwezige materiaal zouden kunnen bereiken, ontvangen van de D.A. rechtstreeks een automatisch bericht. Tevens ontvangt men steeds eene mededeeling, zoodra bloedverwantschap is vastgesteld met beroemde Duitschers. Ook wordt gewezen op fouten en dergel., zoodat de D.A. kan worden beschouwd als een filtreerdoek, die zooveel mogelijk zorgt voor de juistheid van het einddoel der D.A.: den inventaris der Deutsche voorouders. De kartotheek bevat reeds vele duizenden Deutsche namen met data, en iedere week komen er honderden bij!

Als gemeenschappelijke voorouders (d.i. als voorouders voor 2 of meer leden) konden worden beschouwd: 1 Februari 1926 10% en 1 Februari 1932 ongeveer 70%.

Terwijl ik eenigszins uitvoerig geweest heb op de werkwijze van dit Deutsche instituut, dat overigens geen winstbejag beoogt en, slechts levende van de contributie zijner leden, in dienst wenscht te staan van de wetenschap, en ik derhalve iedereen, die in Duitschland voorouders heeft, kan aanraden voor een paar Mark lid hiervan te worden, wil ik nog in het kort belanghebbenden h.t.l. ernstig in overweging geven, om ook eens een poging te doen teneinde tot de oprichting van een eigen *Nederlandsch* Instituut van dezelfde strekking als het Deutsche, maar onafhankelijk daarvan, te komen. Ten slotte is hieraan ook nog een internationale kant. Er is wel haast geen Nederlander, die niet alleen in Duitschland maar ook in de meeste ons omringende en ook in verder afgelegene landen voorouders op zijn kwartierstaat heeft. Indien nu werkelijk eens een dergelijk *Nederlandsch* Instituut, hetwelk zich door de jaarlijksche bijdragen zijner leden zou moeten bedruipen, tot stand zoude komen, dan zoude het allicht ook weer